

# РЕШЕНИЕ

№ 41077

гр. София, 22.10.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав, в**  
публично заседание на 12.10.2026 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Калина Пецова**

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **8703** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от „4Б Солар“ ЕАД със седалище [населено място] представлявано от управителя О. К. срещу Писмо № АО-2223/10.06.2026г. на Заместник министъра на земеделието и храните.

С жалбата се сочи, че оспореното писмо има характер на административен акт, с който се връща преписка с индекс №АО-2223/14.05.2026г. Актът на връщане е обоснован с изгубване на правно действие на решение №К33-10 от 28.05.2019г. на Комисията за зеделските земи при Министерство на земеделието и храните. Намират това решение за неправилно.

Със заявление № АО-2223/22.10.2018г. дружеството е поискало от Председателя на Комисията по чл.17, ал.1 от ЗОЗЗ утвърждаване на площадка или трасе за проектиране/ промяна на предназначението на земеделска земя за неземеделски нужди за общо 3967 дка за изграждане на обект „Фотоволтаична електроцентрала“ в землището на [населено място].

С Решение №К33-10/28.05.2018г. на Комисията е променено предназначението на 3 976 дка земеделска земя за нуждите на дружеството за изграждане на обект „Фотоволтаична електроцентрала“.

С писмо № АО-2223/10.06.2019г. от Министерството уведомяват дружеството, че е налице положително решение, за което дължат такса по чл. 30, ал.2 в полза на Общината. Указано е, че решението губи правно действие ако в тримесечния срок от съобщението по реда на чл. 24а е заплати таксата по чл. 30 или в тригодишен срок от влизане в сила на решението за промяна не е поискало издаване на разрешение за строеж за обекта; или в 6 годишен срок от издаване на

разрешението за промяна, изграждането на обекта не е започнало.

С писмо от 17.09.2019г. е поискано да бъде определена дължимата местна такса. От [община] са изисквали представяне на заверени актове за категоризация и удостоверение за поливност на имотите. На 24.06.2019г. са представени исканите документи и отново е изискано от [община] да определи дължимата такса. От [община] дружеството е уведомено, че са в процес на изменение на Наредба за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, като конкретният размер ще бъде определен след приемането ѝ.

С Протокол №58 от 06.08.2019г. на Общински съвет Д. с Решение №532 е приета Наредбата, като със същата е определена таксата. Дружеството – жалбоподател подава жалба срещу същата в частта за тарифите за промяна на предназначението на земеделските земи. С РЕШЕНИЕ по административно дело № 2346/2019г. на Административен съд Варна измененията на наредбата са отменени, като решение о потвърден от ВАС с Решение по адм. дело № 6313/2020г.

Въз основа на тези решение, [община] приема решение № 203/29.01.2021г. по Протокол № 18, което отново е обжалвано от дружеството. С Решение по административно дело № 301/2021г. на Административен съд Варна са отменени чл.5, ал.2, т.2 и чл. 5, ал.3 – в частта относно коефициентите за категория на населено място от нива по чл. 7, посочени в колона 3 на таблицата по чл. 5, ал.5 от Тарифата за таксите, които се заплащат при промяна на предназначението. Решението е потвърдено от ВАС с решение по адм. дело № 117/2023г.

Сочат, че съгласно чл. 30, ал.3 от ЗОЗЗ Общината е следвало да им укаже размера на таксата във вида и размера, в който е била актуална към момента на запитването, както и да представи банкова сметка за заплащането ѝ. Сочат, че при липса на тази предпоставка, те не са могли да заплатят таксата и да получат решение № КЗЗ-10/28.05.2019г. на КЗЗ.

С оглед горното, счита, че тримесечният срок по чл. 24, ал.5 от ЗОЗЗ не е започнал да тече, тъй като започва от определянето ѝ от страна на общинската администрация.

Моли да бъде прието, че срокът не е започнал да тече, тъй като от страна на [община] не е издаден документ с определена такса.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят не се представява.

Ответникът се представява от юрк П. с редовно пълномощно. Оспорва жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Съдът, на база данните по делото, становищата на страните и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата се явява процесуално допустима, като подадена в срок и от правнозаинтересовано лице. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна, предвид следното:

По фактите няма спор, като не се отрича,

Със заявление рег. инд. №АО-2223/22.10.2018г. "4Б СОЛАР" ЕООД е поискано от председателя на Комисията по чл.17, ал.1 от ЗОЗЗ утвърждаване на площадка или трасе за проектиране/промяна на предназначението на земеделска земя за неземеделски нужди за общо 3 967 дка за изграждане на обект „Фотоволтаична електроцентрала“ в землището на [населено място]. С решение № КЗЗ-10/28.05.2019 г. под т. 96 на Комисията за земеделски земи при Министерство на земеделието, храните и горите е променено предназначението на общо 3 967,043 дка земеделска земя за нуждите на "4Б Солар" ЕАД за изграждане на обект „Фотоволтаична електроцентрала“ в землището на [населено място], но не е определило таксата по чл. 30 от ЗОЗЗ. С писмо изх. №АО-2223/10.06.2019г. на Министерство на земеделието, храните и горите е уведомило дружеството "4Б СОЛАР" ЕАД, че предложението за промяна на предназначението на земеделска земя за изграждане на обект „Фотоволтаична електроцентрала“ в землището на [населено място] е решено положително с решение № КЗЗ-10/28.05.2019 г. под т. 96 на Комисията. Указано е, че

дължи местна такса съгласно чл.30, ал.2 определена от Общински съвет и се заплаща по сметка на Общината. Посочено е, че съгласно чл.24, ал.5 от ЗОЗЗ, решението за промяна на предназначението на Стр. 2 / 6 Акт земеделска земя губи правно действие, когато в тримесечен срок от съобщението по реда на чл. 24а не е заплатена таксата по чл. 30, или в тригодишен срок от влизането в сила на решението за промяна на предназначението не е поискано издаването на разрешение за строеж на обекта, или в 6-годишен срок от влизането в сила на решението за промяна на предназначението изграждането на обекта не е започнало. С писмо от 17.06.2019 г. "4Б Солар" ЕАД е поискало, на основание решение № КЗЗ-10/28.05.2019 г., т. 96 на Комисията, да бъде определена дължимата местна такса за промяна на предназначението на земеделска земя. С писмо от 21.06.2019 г. на [община] е указано на дружеството, че следва да представи в общинската администрация заверени копия от актове за категоризация и удостоверенията за поливност на имотите. На 24.06.2019 г. от дружеството са представени поисканите документи. На 28.06.2019 г. е подадено писмо от "4Б Солар" ЕАД, с което е заявено че са представили всички документи за определяне на таксата, поради което е отправено искане за разглеждане и вземане на решение за определяне на дължимата местна такса. С писмо от 09.07.2019 г. на [община] е информирало дружеството, че в Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от общината, приета с решение №532/29.11.2018г. по Протокол №43 на Общински съвет - Д., не са предвидени местни такси за промяна на предназначението на земеделски земи. Поради което със същото писмо дружеството е уведомено, че общинска администрация е в процедура по изработване и приемане на проект за изменение на Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от [община], като след приключването, размерът на дължимата местна такса ще бъде определен. С протокол №58 от 06.08.2019 г. на Общински съвет - Д. е прието решение №653, с което е предвидена местна такса за промяна предназначението на земеделски земи. На 15.08.2019г. "4Б Солар" ЕАД е подало жалба до Административен съд - Варна против Тарифата за таксите, които се заплащат при промяна предназначението на земеделски земи от Общински поземлен фонд на [община] за земеделски нужди, представляваща Приложение №1 към чл.38а към Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от [община], приета с решение №532 по протокол №43/29.11.2019г., изменена с решение №653, взето с протокол №58/06.08.2019г. С решение №298/24.02.2020г., постановено по адм. д. №2346/2019г. на Административен съд - Варна е отменено обжалваното решение, като с решение №13171/23.10.2020г., постановено по адм. д. №6313/2020г. на Върховен административен съд, е оставено в сила. Във връзка с изложените мотиви на горесцитираните съдебни актове е последвано приемане на решение №203 от 29.01.2021г. по Протокол №18/29.01.2021г. на [община], което е било обжалвано от "4Б Солар" ЕАД пред Административен съд -Варна. Съдът, с решение №1563/25.11.2022г., постановено по адм. д. №301/2021г., е отменил чл. 5, ал. 2, т. 2, чл. 5, ал. 3 - в частта на коефициентите за категория на населеното място за обектите от вида по чл. 7 посочени в колона 3 на таблицата и чл. 5, ал. 5 от Тарифата за таксите, които се заплащат при промяна предназначението на земеделски земи от общинския поземлен фонд на [община] за неземеделски нужди, представляваща Приложение към чл. 38б от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги, предоставяни от [община], приети с Решение № 203 от 29.01.2021 г. по Протокол № Стр. 3 / 6 Акт 18/29.01.2021 г. на Общински съвет Д.. Отхвърлил оспорването с жалбата на "4Б Солар" ЕАД срещу чл. 4 и чл. 5, ал. 1, ал. 2, т. 1, т. 3 и т. 4, чл. 5, ал. 3 - в частта на коефициентите за категория на населеното място за обектите по чл. 6 посочени в колона 2 на таблицата и чл. 5, ал. 4 от Тарифата за таксите, които се заплащат при промяна предназначението на земеделски земи от Общинския поземлен фонд на [община] за

незеделски нужди, представляваща Приложение към чл. 38б от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги, предоставяни от [община], приети с Решение № 203 от 29.01.2021 г. по Протокол № 18/29.01.2021 г. на Общински съвет Д.. Подадена е била касационна жалба от Общински съвет - Д. срещу решение №1563/25.11.2022г., постановено по адм. д. №301/2021г., относно частта в която са били отменени горечитираните разпоредби. С решение №3627/05.04.2023г., постановено по адм. д. №117/2023г. е оставено в сила решение №1563/25.11.2022г., постановено по адм. д. №301/2021г. на Административен съд - Варна в обжалваната му част. С решение №606, взето с протокол №56/30.08.2023 г. на Общински съвет - Д. е била определена местна такса в размер на 300 лева на декар за промяна предназначението на земеделски земи. Решението е обжалвано от "4Б Солар" ЕАД, като с решение №1636/22.11.2023г. постановено по адм. д. №2046/2023г. на Административен съд - Варна е обявена нищожността на обжалвания акт. Срещу това решение е подадена касационна жалба от Общински съвет - Д. пред Върховния административен съд. С решение №8218/03.07.2024г. на ВАС, постановено по адм. д. №1850/2024г. е отменено решение №1636/22.11.2023г., постановено по адм. д. №2046/2023г. на Административен съд - Варна. За да постанови този резултат, съдът е установил допуснати съществени нарушения на съдопроизводствени правила, водещи до евентуално неправилно приложение на материалния закон. Делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд за събиране на доказателства и преценка, съобразно указанията, дадени в мотивите на решението.

С Решение № 13601 от 1.12.2024г., постановено по адм. дело № 1483/2024г. на Административен съд - Варна, отново е обявена нищожността на решение №606, прието с протокол №56/30.08.2023 г. на Общински съвет - Д.. За да постанови този резултат съдът приел, че издаденият индивидуален административен акт, противоречи на чл. 30, ал. 2 от ЗОЗЗ. Счел, че при промяна на предназначението на земеделска земя от ОПФ, включително в случаите по чл. 29, ал. 3 и 4 за земите от ОПФ, се заплаща местна такса, определена от Общинския съвет. Посочил, че решение № КЗЗ-10/28.05.2019 г. на Комисията, не е влязло в сила, поради незавършен фактически състав на решението, с оглед непроизнасяне на Общински съвет Д. с влязъл в сила адм. акт за определяне на местна такса за промяна на предназначението на земеделски земи.

С Решение № 7546/08.07.2025г. на ВАС по административно дело № 1483/2024г. е обезсилено по жалба на Общински съвет Д. цитираното решение на Варненски административен съд, поради следното: За да бъде едно съдебно решение допустимо, следва да е постановено при наличие на процесуалните предпоставки за допустимост на съдебното производство и при липса на процесуални пречки за неговото разглеждане. Една от процесуалните предпоставки за допустимост на съдебното производство е съдът да е надлежно сезиран с оспорване на акта и за оспорващия да е налице правен интерес от оспорването. Съгласно чл. 147, ал. 1 АПК, право да оспорват административни актове имат гражданите и организациите, чиито права, свободи или законни интереси са нарушени или застрашени от него или за които той поражда задължения. В съответствие с чл. 159, т. 4 АПК, жалбата или протестът се оставя без разглеждане, а ако е образувано съдебно производство, то се прекратява, когато оспорващият няма правен интерес от оспорването. Видно от приетото за установено по делото, а и от твърденията на жалбоподателя в първоинстанционното производство, липсва правен интерес на "4Б Солар" ЕАД, тъй като решение № КЗЗ-10/28.05.2019 г., т. 96 на Комисията при Министерство на земеделието, храните и горите, е загубило действието си. Съгласно чл. чл.24, ал.5 от ЗОЗЗ, решението за промяна на предназначението на земеделската земя губи правно действие, когато в тримесечен срок от съобщаването по реда на чл. 24а не е заплатена таксата по чл. 30, или в тригодишен срок от влизането в сила на решението за промяна на предназначението не е поискано издаването на

разрешение за строеж на обекта, или в 6-годишен срок от влизането в сила на решението за промяна на предназначението изграждането на обекта не е започнало. Видно от доказателствата по делото решение № К33-10/28.05.2019г., т. 96 на Комисията е съобщено на дружеството и не е било обжалвано, поради което е влязло в сила на 28.06.2019г. За първи път с решение №653, взето с протокол №58/06.08.2019г. на Общински съвет - Д. е била определяема местната такса дължима от "4Б Солар" ЕАД. Несъгласието на дружеството с размера на местния данък, определен от подзаконовите нормативни актове, не го освобождава от задължението за неговото заплащане. Влизането в сила на решението на комисията по чл. 17, ал. 1 ЗОЗЗ и обстоятелството, че е имало действащ нормативен акт до неговата отмяна, означава наличие на дължимата такса от Общински съвет Д., която не е заплатена от дружеството. Горното обосновава извода за незавършен фактически състав на последиците от решението на комисията, а именно липса на плащане на местна такса в изрично посочени от закона срокове, която е била определена от Общински съвет Д., на основание чл.30, ал.2 от ЗОЗЗ. Така решение № К33-10/28.05.2019 г., т. 96 на Комисията е загубило правното си действие.

Така постановеното решение е окончателно.

По следващо образувано съдебно производство от „4БСолар“ ЕАД срещу чл.5 от Тарифа за таксите, които се заплащат при промяна на предназначението на земеделски земи на Общински съвет Д. е образувано дело в Административен съд София №1688/2026г., по което е постановено Определение № 22527/04.06.2026г., с което жалбата на дружеството е оставена без разглеждане, поради липса на правен интерес. При упражнено оспорване е образувано дело № 8894/2026г., по което с Определение № 9400/01.10.2026г. е оставено в сила оспореното определение.

В мотивите на потвърдителното определение е посочено, чее установено, че жалбодателят „4Б Солар“ ЕАД не разполага с активна процесуална легитимация да оспори законосъобразността на подзаконовия нормативен акт в конкретния случай, предвид и направеното тълкуване с цитираното по-горе решение № 7546 от 8.07.2025 г. на ВАС по адм. д. № 3402/2025 г.

Съгласно чл. 24, ал. 5 от ЗОЗЗ, решението за промяна на предназначението на земеделската земя губи правно действие, когато в тримесечен срок от съобщаването по реда на чл. 24а не е заплатена таксата по чл. 30, или в тригодишен срок от влизането в сила на решението за промяна на предназначението не е поискано издаването на разрешение за строеж на обекта, или в 6-годишен срок от влизането в сила на решението за промяна на предназначението изграждането на обекта не е започнало. В конкретния случай, видно от доказателствата по делото решение № К33-10/28.05.2019 г., т. 96 на Комисията е съобщено на дружеството и не е било обжалвано, поради което е влязло в сила на 28.06.2019 г. За първи път с решение № 653, взето с протокол № 58/06.08.2019 г. на Общински съвет - Д. е била определяема местната такса, дължима от „4Б Солар“ ЕАД. Несъгласието на дружеството с размера на местния данък, определен от подзаконовите нормативни актове, не го освобождава от задължението за неговото заплащане. Влизането в сила на решението на комисията по чл. 17, ал. 1 ЗОЗЗ и обстоятелството, че е имало действащ нормативен акт до неговата отмяна, означава наличие на дължимата такса от общински съвет Д., която не е заплатена от дружеството. В този смисъл поради липса на плащане на местна такса в изрично посочени от закона срокове, която е била определена от Общински съвет Д., на основание чл. 30, ал. 2 от ЗОЗЗ, Решение

№ К33-10/28.05.2019 г., т. 96 на Комисията при Министерство на земеделието, храните и горите е загубило правното си действие. Не се обосновава правният интерес на дружеството с обстоятелството, че дружеството е поискало издаване на удостоверение, което да послужи за служебно отразяване на промяната на предназначението на земеделската земя в съответните регистри по реда на чл. 24б, ал. 6 от ЗОЗЗ.

С оглед така установеното, на плоскостта на настоящия спор, съдът приема, че органът правилно и законосъобразно е изготвил оспореното писмо за прекратяване на преписката № АО-2223/10.06.2026г. на Заместник министъра на земеделието и храните.

Въпреки множеството водени съдебни производства, спорът се свежда до това, изгубило ли е действие Решение №К33-10/29.09.2019г. на Комисията за земеделските земи. Отговорът на този въпрос, според оспореното писмо, е че решението е загубило правното си действие.

Настоящият състав на съда приема, че с оглед разпоредбата на чл. 142, ал.2 от АПК, съдът следва да приеме, че този въпрос е разрешен между страните с окончателен акт – Решение №7546/08.07.2025г. по адм. дело № 3402/2025г., с което е обезсилено решението на АС Варна, поради липса на легитимация на „4Б Солар“ ЕАД, поради незавършването на фактическия състав по ЗОЗЗ относно земеделски земи в землището на [населено място], [община], област В.. Съдебно установено е и задължително между страните, че поради липса на плащане на местна такса в изрично посочени от закона срокове, която е била определена от Общински съвет Д., на основание чл. 30, ал. 2 от ЗОЗЗ, Решение № К33-10/28.05.2019 г., т. 96 на Комисията при Министерство на земеделието, храните и горите е загубило правното си действие.

С оглед горното, правилно и законосъобразно Заместник министърът на земеделието и храните е прекратил производството по заявлението на дружеството от 14.05.2026г. Цитираните съдебни актове на ВАС са постановени след тази дата, но възприемат същата теза, застъпена от органа, което се явява задължително за преценка за настоящото производство.

При този изход на спора, в полза на ответника се дължат претендираните разноски в размер на 102.25 евро за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, пр. последно и чл. 143 от АПК, съдът

**РЕШИ:**

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на 4Б Солар“ ЕАД със седалище [населено място] представлявано от управителя О. К. срещу Писмо № АО-2223/10.06.2026г. на Заместник министъра на земеделието и храните.

**ОСЪЖДА** „4Б Солар“ ЕАД да заплати в полза на Министерство на земеделието и храните сумата от 102.25 евро /сто и две евро и двадесет и пет цента/ за

юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ